

אמנה 5 הקובעת את הגיל המינמאלי לקבלת ילדים בתעסוקה תעשייתית*

נחתמה ביום 28 בנובמבר 1919 בווינגטון

נכנסה לתוקף ביום 13 ביוני 1921

הועידה הכללית של ארגון העבודה הבינלאומי, אשר –
 כונסה על ידי ממשלת ארצות הברית של אמריקה ב-29 באוקטובר 1919 ואשר
 החליטה לקבל הצעות מסוימות בדבר "העבדת ילדים: גיל העבודה המינמאלי", הצעות שהן
 חלק מהסעיף הרביעי בסדר-היום של מושב הועידה, ואשר
 קבעה שהצעות אלה ילבשו צורת אמנה בינלאומית, –
 מקבלת את האמנה הבאה, שייקרא לה אמנת הגיל המינמאלי (תעשייה), 1919, לשם אישורה על
 ידי חברי ארגון העבודה הבינלאומי לפי הוראות חוקת ארגון העבודה הבינלאומי:

סימן א

- לענין אמנה זו, "מפעל תעשייה" כולל במיוחד
 - מכרות, מחצבות, ומפעלים אחרים להפקת מחצבים מן האדמה;
 - תעשיות לייצורם של מצרכים, לשינוים, ניקויים, תיקונים, קישוטם, גמירתם, התאמתם למכירה, פירוקם או הריסתם, או תעשיות לשינוי צורתם של חמרים, לרבות בניית אניות, וכן יצירה, טרנספורמציה ותמסורת של חשמל או של כל מניע מכל מין;
 - בנייתם, שיקומם, החזקתם, תיקונם, שינוים, או הריסתם של בנינים, מסילות ברזל, חשמליות, נמלים, מספנות, מזחים, תעלות, דרכי-מים פנימיות, כבישים, מנהרות, גשרים, מובילי-מים, ביבים, תעלות ניקוז, בארות, מיתקני טלגרף או טלפון, מפעלי חשמל, מפעלי גז, מפעלי מים, וכן הכנתו או הנחת יסודותיו של מפעל או מבנה כיוצא בזה;
 - הסעת נוסעים או סחורות בכביש או במסילות ברזל, או בדרך-מים פנימית, לרבות הטיפול בסחורה במספנות, ברציפים, במחסני נמלים, ובמחסנים, ולמעט הסעות ביד.
- הרשות המוסמכת לכל מדינה תגדיר את קו ההבדל המפריד בין תעשייה לבין מסחר וחקלאות.

סימן ב

ילדים פחותים מבני ארבע-עשרה שנה לא יועסקו ולא יעבדו בכל מפעל תעשייתי ציבורי או פרטי או בכל סניף מסניפיו, פרט למפעל שבו מועבדים בני אותה משפחה בלבד.

סימן ג

הוראת סימן ב לא יחולו על עבודה הנעשית על ידי ילדים בבתי ספר טכניים, ובלבד שעבודה זו אושרה על ידי רשות ציבורית, והיא מפקחת עליה.

סימן ד

כדי להקל על הפעלת הוראותיה של אמנה זו, יידרש כל מעביד במפעל תעשייה לנהל פנקס של כל הפחותים מבני שש-עשרה שנה, המועבדים על ידו, ושל תאריכי לידתם.

סימן ה

- בקשר להטלת אמנה זו על יפן, מותר לעשות את השינויים הבאים בסימן ב:
 - ילדים למעלה מבני שתיים-עשרה שנה, מותר לקבלם לעבודה, אם השלימו את חוק לימודם בבית ספר עממי;
 - אשר לילדים, מבני שתיים-עשרה שנה ועד בני ארבע-עשרה שנה המועבדים כבר, מותר להתקין לגביהם תקנות מעבר.
- הוראות החוק היפאני הנוכחי, המרשות קבלת ילדים פחותים מבני שתיים-עשרה שנה לאי-אלו עבודות קלות ונוחות, יבוטלו.

סימן ו

הוראות סימן ב לא יחולו על הודו, אך בהודו לא יועבדו ילדים פחותים מבני שתיים-עשרה שנה –
 (א) בבתי חרושת הפועלים בכוח מניע והמעבידים למעלה מעשרה אנשים;

* פורסמה בכתבי אמנה 53, כרך 2 עמ' 201, שם ניתן גם הנוסח האנגלי והנוסח הצרפתי שדין מקור לשניהם, ראה סימן י"ד להלן. וראה לענין זה בעמ' 180 לספרו של צ. בריניב "העבודה במשפט העמים – עם עובד-1969".
 על אמנות עבודה בינלאומיות כמקור לפרשנות, ראה פסה"ד בפרק 10.20.1, הדין בכללי פרשנות, תחת הכותרת "על היזקקות למקורות זרים".